

PRAKSISOVERSIGT · ANKENÆVNET FOR FORSIKRING

Praksisoversigt over båd- og lystfartøjsforsikring

Ankenævnet for Forsikrings afgrænsning mellem pludselig kaskoskade og udækket slid og ælde – og sødygtighed som objektiv dækningsbetingelse

Version 1 Opdateret 28. maj 2026 8 afgørelser · 2021–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Praksisoversigten kortlægger Ankenævnet for Forsikrings praksis i sager om kaskoforsikring af lystbåde og fritidsfartøjer. Tyngdepunktet er afgrænsningen mellem en pludselig, dækningsberettiget skade og den udækkede skade, der skyldes slid, ælde eller materialetræthed, samt de objektive dækningsbetingelser om sødygtighed og tæthed. Retsgrundlaget er forsikringsaftaleloven, søforsikringens almindelige principper og – afgørende – policens egne betingelser om vedligeholdelse, slid og ælde, sødygtighed og selvrisiko. Gennemgående lægger Ankenævnet for Forsikring vægt på den tekniske årsagssammenhæng, dokumenteret vejr og fartøjets tilstand før og efter hændelsen, og nævnet placerer bevisbyrden for en undtagelse hos selskabet, mens bevisbyrden for et højere erstatningskrav ligger hos forsikringstageren.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Ankenævnet for Forsikring afviser kaskodækning, når en skade hovedsageligt skyldes normalt slid, ælde eller materialetræthed frem for en pludselig og udefrakommende hændelse.
- 02 Ankenævnet for Forsikring kræver, at forsikringsselskabet løfter bevisbyrden for, at en skade er undtaget som slid, ælde eller fejlkonstruktion – pixelerede fotos uden teknisk eller metallurgisk undersøgelse er ikke tilstrækkeligt.
- 03 Ankenævnet for Forsikring lægger afgørende vægt på dokumenteret vejrforhold, samtidige skader på øvrige dele af fartøjet og tilstandsrapporter fra før og efter hændelsen.
- 04 Ankenævnet for Forsikring accepterer sødygtighed og tæthed som en objektiv dækningsbetingelse, så et utæt eller usødygtigt fartøj er uden dækning, uanset om forsikringstageren var i god tro.
- 05 Ankenævnet for Forsikring fastslår, at en "nyt for gammelt"-klausul først får betydning, når der foreligger en dækningsberettiget skade – klausulen kan ikke gøre en udækket slidskade dækningsberettiget.
- 06 Ankenævnet for Forsikring accepterer en aftalt selvrisiko ved grundstødning, uanset om forsikringstageren var uden skyld i hændelsen.
- 07 Ankenævnet for Forsikring kræver, at forsikringstageren beviser, at et totaltab har en højere handelsværdi end tilbudt, og en nylig købspris – også i udlandet – kan lægges til grund.

08 Ankenævnet for Forsikring afviser at realitetsbehandle sager, der kræver syn og skøn eller vidneførsel, og er uden kompetence til at tage stilling til tredjemands erstatningsansvar.

Retsgrundlaget: forsikringsaftaleloven, policens betingelser og

§ 1 Ankenævnet for Forsikrings prøvelse

Kaskoforsikring af lystbåde reguleres af et samspil mellem [Forsikringsaftaleloven](#), søforsikringens almindelige principper og – i praksis mest direkte – policens egne betingelser. Forsikringsaftaleloven er fra 1930 og bygger på et fællesnordisk lovsamarbejde; allerede de oprindelige forarbejder (lovforslaget fremsat i Landstinget den 6. november 1929) beskriver, at loven dels indeholder ufravigelige (præceptive), dels fravigelige (deklaratoriske) bestemmelser, og at de deklaratoriske regler

"ved at angive den almindelige Regel modvirker ubillige Bestemmelser i de enkelte Forsikringspolicer, og ... faar Gyldighed paa alle Omraader, hvor særlige Aftaler ikke maatte være truffet."

Fordi langt de fleste regler om skadesforsikringens dækningsomfang er deklaratoriske, er det policens vilkår – om slid og ælde, sødygtighed, vedligeholdelse og selvrisiko – der afgør de fleste bådskadosager. Loven sætter dog præceptive grænser til værn for forsikringstageren, bl.a. berigelsesforbuddet i [Forsikringsaftaleloven § 39, stk. 1](#) og forbuddet i [Forsikringsaftaleloven § 51, stk. 2](#) mod, at selskabet i videre omfang end loven tillader fritager sig for ansvar, når en aftalt sikkerhedsforskrift overtrædes.

For værdiansættelsen er udgangspunktet [Forsikringsaftaleloven § 37](#), hvorefter tingens værdi ansættes til genanskaffelsesprisen "med rimeligt fradrag for værdiforringelse ved alder, brug, nedsat anvendelighed eller andre omstændigheder", og forsikringsydelsen forrentes efter [Forsikringsaftaleloven § 24](#). En privat lystfartøjskasko anses som en forbrugerforsikring og nyder lovens præceptive forbrugerbeskyttelse – fx den lempeligere virkning af urigtige risikooplysninger i [Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 3](#) – mens egentlig erhvervsmæssig søforsikring og transportforsikring følger lovens særregler, fx [Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 4](#).

Ankenævnet for Forsikring behandler forbrugerklager over forsikringsselskaber på et skriftligt grundlag. Nævnets kompetence er efter dets vedtægter § 2, stk. 1, begrænset til tvister mellem en forsikringstager eller sikret og dennes eget selskab; nævnet kan derfor hverken prøve tredjemands erstatningsansvar eller pålægge et selskab at føre retssag mod andre. Kræver en sag bevisførelse i form af syn og skøn eller parts- og vidneforklaringer, der ikke kan ske skriftligt, afviser nævnet sagen efter vedtægternes § 4, stk. 3, nr. 3, og tilbagebetaler klagegebyret – sådan som det skete i [sag nr. 103599](#) ([Bådforsikring – gammel skade versus ny skade](#)). Denne arbejdsdeling med domstolene er et gennemgående træk i bådskadosagerne.

LOV

[Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 3, 4](#)[Forsikringsaftaleloven § 24](#)[Forsikringsaftaleloven § 37](#)[Forsikringsaftaleloven § 39, stk. 1](#)[Forsikringsaftaleloven § 51, stk. 2](#)

PRAKSIS

Ankenævnet for Forsikring · Bådforsikring: Tvist om dækning efter kollision med ukendt genstand – 24.09.2025
Gammel skade versus ny skade

§ 2 Kernelinjen: pludselig hændelse over for udækket slid og ælde

Bådkaskoens grundsondring er, at forsikringen dækker pludselige og udefrakommende skader, men ikke skader, der skyldes normalt slid, ælde, materialetræthed eller fejlkonstruktion. Undtagelsen er typisk formuleret i policens betingelser som en § 5.1-bestemmelse om, at "materialefejl som følge af normalt slid og ælde" ikke dækkes, mens en § 9-bestemmelse fastsætter, at delskader erstattes "nyt for gammelt" uden fradrag for alder.

Den ledende afgørelse om afgrænsningen er **sag nr. 104490** ([Afslag på kaskodækning af 40 år gammelt rullesystem](#)). En Mascot 33 fra 1986 fik under sejlads i 12–20 m/s ødelagt forsejl og et ca. 40 år gammelt Selden Furlex-rulleforstag. Selskabet dækkede sejlet, men afviste rullesystemet. Nævnet gav ikke medhold: hovedårsagen var svigt som følge af normalt slid og ælde, undtaget efter betingelsernes § 5.1. Nævnet lagde vægt på systemets alder langt ud over den tekniske levetid, producentens vurdering af modellen som udtjent, og taksators forklaring om, at en løsnet låsering nederst i navet – ikke vindbelastningen – udløste skaden.

Afgørelsen rummer en præcis doktrinær pointe om "nyt for gammelt": klausulen om erstatning uden aldersfradrag forudsætter, at der overhovedet foreligger en dækningsberettiget delskade. Når skaden i sig selv er en udækket slidskade, aktiveres § 9 aldrig. Selskabets egen formulering, som nævnet tiltrådte, fanger sondringen:

"Pantaenius' 'nyt for gammelt'-dækning betyder, at Pantanius ... ikke nedskriver dækningen, hvis delskaden vedrører en ældre genstand. Det betyder derimod ikke, at Pantaenius dækker slitageskader og udskifter gammelt/udtjent udstyr med nyt."

"Nyt for gammelt"-vilkåret er altså mere gunstigt for forsikringstageren end lovens deklaratoriske udgangspunkt i [Forsikringsaftaleloven § 37](#), der netop tillader "rimeligt fradrag for værdiforringelse ved alder, brug" – men kun inden for dækningens grænser. Denne praksisoversigt behandler ikke bilkasko; for køretøjer henvises til [bilforsikring-kasko-ansvar](#) og [soloulykke-kasko-grov-uagtsomhed](#).

LOV

[Forsikringsaftaleloven § 37](#)

PRAKSIS

Ankenævnet for Forsikring · Afslag på kaskodækning af 40 år gammelt rullesystem til båd grundet slid og ælde

17.12.2025

Hvad Ankenævnet for Forsikring lægger vægt på ved sondringen § 3 slid/ælte mod akut skade

På tværs af afgørelserne tegner der sig et fast vurderingsmønster. Ankenævnet for Forsikring lægger vægt på følgende, når det skal afgøres, om en skade er pludselig (dækket) eller udtryk for slid og ælde (udækket):

- **Det dokumenterede vejr og hændelsesforløb** – var der faktisk en pludselig, voldsom begivenhed (squall, kraftig kastevind, kollision), eller var vejret normalt for fartøjet?
- **Samtidige skader på øvrige dele af fartøjet** – at en hændelse beviseligt totalskadede fx bom og sejl, trækker i retning af, at også en tilknyttet skade er akut.
- **Tilstandsdocumentation før og efter** – rigrapporter, eftersyn og besigtigelser fra før afsejling og umiddelbart efter skaden.
- **Taksators tekniske årsagsforklaring** – den konkrete mekaniske forklaring på, hvad der svigtede og hvorfor (materialetræthed mod udefrakommende belastning).
- **Genstandens alder set i forhold til teknisk levetid** og producentens vurdering.
-

Kvaliteten af selskabets bevis – en uvildig, teknisk undersøgelse vejer tungt; udokumenterede påstande gør ikke.

Kontrasten mellem **sag nr. 104490** ([rullesystem](#)) og **sag nr. 103088** ([masteskade efter uvejr](#)) illustrerer mønsteret. I masteskadesagen blev en sejlbåd under en oceanpassage ramt af en squall med vindstød op mod 25 m/s, der totalskadede bom og sejl. En riginspektion før afsejling viste masten i god stand, og et eftersyn efter hændelsen kobledede revnerne til uvejret:

"the visible cracks and stress marks on the rear mast section, likely caused by or directly resulting from the rupture of the boom, clearly correspond to a squall like incident"

Nævnet gav medhold, fordi selskabets modbevis – i det væsentlige pixelerede fotos og en intern taksatorvurdering uden metallurgisk undersøgelse – ikke kunne godtgøre, at masten var svækket forud for hændelsen. I rullesystemsagen pegede taksator og producent derimod entydigt på aldersbetinget materialetræthed under normale vejrforhold, og udfaldet blev afslag.

Sag	Komponent/fartøj	Hændelse og vejr	Selskabets bevis	Udfald
104490	40 år gl. rulleforstag, Mascot 33	Vind 12–20 m/s; taksator: normalt vejr	Taksator + producent: udtjent, materialetræthed, løsnat låsering	Afslag (slid/ælde)
103088	Mast, sejlbåd	Dokumenteret squall ~25 m/s; bom + sejl totalskadet	Pixelerede fotos, ingen metallurgisk undersøgelse	Medhold
103599	Skrog, sejlbåd	Påstået kollision vs. gammel grundstødning	Taksator mod fem af klagers sagkyndige (modstrid)	Afvist – kræver syn og skøn

Når de tekniske vurderinger står uforsonligt mod hinanden, som i **sag nr. 103599** ([gammel skade versus ny skade](#)), kan nævnet ikke afgøre årsagsspørgsmålet på skriftligt grundlag og henviser sagen til domstolene.

PRAKSIS	Ankenævnet for Forsikring · Afslag på kaskodækning af 40 år gammelt rullesystem til båd grundet slid og ælde	17.12.2025
	Ankenævnet for Forsikring · Tvist om dækning af masteskade efter uvejr: Akut hændelse eller slid og ælde?	17.12.2025
	Ankenævnet for Forsikring · Bådforsikring: Tvist om dækning efter kollision med ukendt genstand – Gammel skade versus ny skade	24.09.2025

§ 4 Bevisbyrde og dokumentationskrav

Bevisbyrden fordeles efter et fast mønster. Det er forsikringsselskabet, der skal bevise, at en skade er undtaget fra dækning – fx som følge af slid, ælde eller fejlkonstruktion. Det fastslog Ankenævnet for Forsikring udtrykkeligt i **sag nr. 103088** ([masteskade](#)), hvor selskabet ikke løftede bevisbyrden, fordi det ikke havde fået foretaget en metallurgisk undersøgelse, og dets fotos ikke udgjorde et tilstrækkeligt sikkert grundlag. Omvendt er det forsikringstageren, der skal godtgøre, at der overhovedet foreligger en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, og at et erstatningskrav er højere end det tilbudte – jf. **sag nr. 104636** og **sag nr. 103357** nedenfor.

Dokumentationskravene afspejler dette. Nævnet tillægger uvildige, tekniske undersøgelser (taksatorrapporter, rig- og skrogundersøgelser, eventuelt metallurgiske analyser) stor vægt, og det er ofte afgørende, om der findes tilstandsdokumentation fra før hændelsen. Selskabernes håndtering af skadesager er samtidig underlagt [Bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører § 4](#), hvorefter en forsikringsdistributør skal handle redeligt og loyalt over for sine kunder; bekendtgørelsens bilag 1, nr. 27, regner det udtrykkeligt for urimelig handelspraksis at kræve dokumenter, der ikke med rimelighed kan anses for relevante, eller systematisk at undlade at svare for at afholde forbrugeren fra at gøre sine rettigheder gældende.

Når dækning anerkendes, forrentes erstatningen efter [Forsikringsaftaleloven § 24](#): ydelsen kan kræves betalt 14 dage efter, at selskabet har kunnet indhente de nødvendige oplysninger, og forrentes derefter med renten efter [Renteloven § 5](#). Det kan ikke gyldigt aftales, at forfaldstidspunktet skal afhænge af selskabets egen beslutning eller af, at selskabet tilpligtes at betale ved dom, jf. [Forsikringsaftaleloven § 24, stk. 3](#).

LOV

[Bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører § 4](#)[Forsikringsaftaleloven § 24, stk. 3](#)[Renteloven § 5](#)

PRAKSIS	Ankenævnet for Forsikring · Fastlæggelse af handelsværdi ved totaltab af båd købt i udlandet	21.01.2026
	Ankenævnet for Forsikring · Tvist om dækning af masteskade efter uvejr: Akut hændelse eller slid og ælde?	17.12.2025
	Ankenævnet for Forsikring · Afslag på dækning af kaskoskade på husbåd grundet manglende sødygtighed og utætheder som objektiv dækningsbetingelse	05.11.2025

§ 5 Sødygtighed og tæthed som objektiv dækningsbetingelse

Ved siden af slid/ælde-undtagelsen opererer policerne for både – særligt træfartøjer – med objektive dækningsbetingelser om, at fartøjet skal være tilstrækkeligt tæt og sødygtigt. Er betingelsen ikke opfyldt, er der slet ingen dækning, uanset om forsikringstageren var i god tro, og uanset om der i øvrigt skete en hændelse.

Dette er kernen i **sag nr. 103357** ([husbåd – manglende sødygtighed](#)). En ombygget træhusbåd fra 1959 tog under sin første sejlads i 4,5 år betydeligt vand ind, en medbragt generator selvantændte, og motoren havde. Forud havde et professionelt firma afgivet en forsikringsrapport, der bl.a. anførte:

"Vi har besigtiget skroget indvendigt og udvendigt og finder ingen synlige tegn på skader eller råd. Vi vurderer det er forsvarligt at sejle båden, den ønskede rute."

To taksatorer konkluderede ikke desto mindre samstemmende, at vandindtrængningen skyldtes utætheder (revner og læk ved spunding), der var til stede før sejladsen som følge af slid og ælde, og at der ikke var tegn på en pludselig hændelse. Nævnet gav ikke medhold: hovedårsagen var, at båden ikke var tilstrækkelig tæt, og dermed var de objektive dækningsbetingelser ikke opfyldt. Afgørende var også, at selskabets udstedelse af policen efter at have modtaget klagerens rapport ikke indebar, at selskabet påtog sig risikoen for bådens faktiske tilstand.

Selskabet havde subsidiært påberåbt sig urigtige risikooplysninger efter [Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 1](#) og [Forsikringsaftaleloven § 7](#), idet oplysninger fra klagerens rådgiver sidestilles med klagerens egne, jf. [Forsikringsaftaleloven § 10](#). Nævnet behøvede ikke at tage stilling hertil, da sagen blev afgjort på den objektive dækningsbetingelse. En objektiv dækningsbetingelse adskiller sig fra en sikkerhedsforskrift efter [Forsikringsaftaleloven § 51](#): ved en sikkerhedsforskrift kan den sikrede stadig få dækning, hvis det godtgøres,

at skaden ikke skyldes forsømmelsen, mens en objektiv dækningsbetingelse om sødygtighed enten er opfyldt eller ej.

LOV

Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 1

Forsikringsaftaleloven § 7

Forsikringsaftaleloven § 10

Forsikringsaftaleloven § 51

PRAKSIS **Ankenævnet for Forsikring** · Afslag på dækning af kaskoskade på husbåd grundet manglende sødygtighed og utætheder som objektiv dækningsbetingelse

05.11.2025

§ 6 Selvrisiko og grundstødning

Selvrisikoen er et på forhånd aftalt beløb, som forsikringstageren bærer, medmindre skaden falder ind under en af policens undtagelser. Ankenævnet for Forsikring accepterer, at selvrisikoen opkræves ved grundstødning, og at det er uden betydning, om forsikringstageren var uden skyld i hændelsen.

I **sag nr. 103310** ([selvrisiko efter grundstødning i sejlrende](#)) grundstødte en båd med 1,2 meters dybgang i en sejlrende, der var opgivet til mindst 2,7 meters dybde, og roret blev beskadiget. Klageren mente, at havnen var ansvarlig, og at han derfor ikke skulle bære selvrisikoen på 25.000 kr. Nævnet fandt ikke grundlag for at kritisere selskabet: skaden var ikke blandt de skadetyper, der efter betingelsernes § 7 var undtaget fra selvrisiko, og selvrisikoen var et aftalt beløb, som klageren havde accepteret at bære i en situation som den foreliggende.

Afgørelsen viser samtidig grænserne for nævnets kompetence. Nævnet fastslog, at det ikke kan pålægge selskabet at føre retssag mod havnen for at fastslå et eventuelt ansvar, og at selskabets vurdering af, at et regreskrav ikke kunne gennemføres, var tilstrækkelig. Spørgsmålet om havnens eller havnens forsikringsselskabs erstatningsansvar lå uden for nævnets kompetence, fordi klageren hverken var forsikringstager eller sikret hos havnens selskab, jf. vedtægternes § 2, stk. 1.

PRAKSIS **Ankenævnet for Forsikring** · Tvist om selvrisiko efter grundstødning i sejlrende: Bådejers krav mod forsikringsselskab afvist

06.08.2025

§ 7 Værdiansættelse ved totaltab – handelsværdi og berigelsesforbud

Ved totaltab af en ældre båd opgøres erstatningen som hovedregel til fartøjets handelsværdi på skadetidspunktet, og erstatningen kan aldrig overstige forsikringssummen. Det følger af policens betingelser (typisk en bestemmelse om både over 10 år) og hviler på berigelsesforbuddet i [Forsikringsaftaleloven § 39, stk. 1](#), hvorefter selskabet "selv om andet er aftalt" ikke skal udrede større erstatning end den lidte skades dækning. Forsikringssummen er dermed et loft, ikke et bevis for værdien – i tråd med [Forsikringsaftaleloven § 37](#) om værdiansættelse med fradrag for alder og brug.

I **sag nr. 104636** ([handelsværdi ved totaltab af båd købt i udlandet](#)) havde klageren købt en Marex 770 Holiday fra 1986 i Norge for 89.000 NOK og forsikret den i Danmark til 100.000 kr. Båden gik på grund få uger senere og blev totalskadet. Klageren krævede forsikringssummen, men selskabet opgjorde erstatningen til den norske købspris. Nævnet gav ikke medhold og udtalte:

"Nævnet finder, at klageren ikke har bevist, at selskabet har fastsat handelsværdien af båden på skadetidspunktet for lavt. ... Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren købte båden for 89.000 norske kroner få uger forud for

skadetidspunktet, hvorfor selskabet ved vurderingen af bådens handelsværdi med rimelighed kan tage udgangspunkt i klagerens købspris, uanset at båden er købt i Norge."

Nævnet lagde vægt på, at det er forsikringstageren, der har bevisbyrden for et højere krav, at en nylig købspris er den bedste indikator for handelsværdien, og at det norske marked var retvisende, fordi bådtypen hovedsageligt handles i Norge og Sverige. En enkelt dansk salgsannonce var ikke nok til at løfte bevisbyrden. Den mere generelle metode til værdiansættelse ved totalskade behandles ikke her; se [bilforsikring-totalskade-vaerdiansaettelse](#).

LOV

[Forsikringsaftaleloven § 37](#)[Forsikringsaftaleloven § 39, stk. 1](#)

PRAKSIS

Ankenævnet for Forsikring · Fastlæggelse af handelsværdi ved totaltab af båd købt i udlandet

21.01.2026

§ 8 Sammenhæng med domstolspraksis

Ankenævnet for Forsikrings afgørelser er ikke tvangsfuldbyrdelige som domme, og et selskab kan vælge ikke at følge en afgørelse, hvorefter forbrugeren må gå til domstolene. I praksis tillægger selskaberne dog nævnets afgørelser stor vægt – i masteskadesagen, **sag nr. 103088** ([masteskade](#)), meddelte selskabet ligefrem, at det kun ville betale for masten, hvis klageren fik medhold i nævnet.

Direkte, offentliggjort domstolspraksis specifikt om lystfartøjskasko og afgrænsningen slid/ælde er sparsom, og hverken landsrets- eller byretspraksis herom fremtræder klart i det gennem søgte materiale. Den mest oplysende højesteretsafgørelse på lystbådsområdet er **BS-588/2020-HJR** ([lovvalg og værneting ved tysk kaskoforsikring af lystbåd](#)). En dansk ejer havde forsikret en lystbåd af mærket Mochi Craft 65 hos et tysk selskab, og båden var registreret i det tyske skibsregister. Højesteret fastslog, at sagen skulle afgøres efter tysk ret, fordi risikoen efter Solvens II og lovvalgsreglerne i [Bekendtgørelse om lovvalg for visse forsikringsaftaler § 1](#) anses for beliggende i registreringslandet. Afgørelsen viser, at lystbåde med international tilknytning kan falde uden for både dansk forsikringsaftalelov og nævnets sædvanlige ramme – en pointe, der nuancerer sager som **sag nr. 104636** om en båd købt i udlandet, hvor dansk police og dansk ret dog fandt anvendelse.

For søforsikringens klausulfortolkning kan endelig nævnes **BS-52466/2024-SHR** ([krigs-/transportklausul](#)), hvor Sø- og Handelsretten fortolkede en IWC(C)-krigsklausul efter dens ordlyd og fandt, at den ikke dækkede en landtransport-etape; Ecolog tabte forsikringskravet. Sagen angår erhvervsmæssig transportforsikring og falder uden for kerneområdet, men den understreger det princip, der også bærer bådskasosagerne: dækningens omfang afgøres af betingelsernes ordlyd og den konkrete årsag til skaden.

LOV

[Bekendtgørelse om lovvalg for visse forsikringsaftaler § 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets afgørelse om lovvalg og værneting i sag om tysk kaskoforsikring af lystbåd

08.04.2021

Sø- og Handelsretten · IWC(C)-krigsklausul dækkede ikke landtransport: Ecolog tabte forsikringskrav om strandede FN-fødevarercontainere efter Niger-kup

13.05.2026

Ankenævnet for Forsikring · Tvist om dækning af masteskade efter uvejr: Akut hændelse eller slid og ælde?

17.12.2025

§ 9 Sammenfatning: sådan falder en bådskasosag ved Ankenævnet for Forsikring

Bådkaskosagerne følger et genkendeligt spor. Forsikringen dækker pludselige og udefrakommende skader, men ikke det, der skyldes slid, ælde, materialetræthed eller fejlkonstruktion. Det centrale stridspunkt er årsagen til skaden, og her bærer selskabet bevisbyrden for, at en undtagelse gælder: kan selskabet ikke teknisk godtgøre, at komponenten var nedslidt forud for hændelsen – fx ved en metallurgisk undersøgelse – får forsikringstageren medhold, som i masteskadesagen **sag nr. 103088**. Kan selskabet derimod sammen med producent og taksator dokumentere aldersbetinget materialetræthed under normale forhold, ender det med afslag, som i rullesystemsagen **sag nr. 104490**.

Er fartøjets sødygtighed eller tæthed gjort til en objektiv dækningsbetingelse, er der ingen dækning ved utæthed – uanset god tro – sådan som husbådssagen **sag nr. 103357** viser. En aftalt selvrisiko bæres ved grundstødning, selv når forsikringstageren er uden skyld (**sag nr. 103310**), og ved totaltab af en ældre båd er det handelsværdien på skadetidspunktet inden for forsikringssummen, der erstattes, med forsikringstageren som den, der skal bevise et højere krav (**sag nr. 104636**). Endelig sætter nævnet selv grænserne for sin prøvelse: sager, der kræver syn og skøn, afvises og henvises til domstolene (**sag nr. 103599**), og tredjemands ansvar kan nævnet ikke pådømme. For forsikringstageren er den praktiske lære, at dokumentation af fartøjets tilstand før sejladsen og af det konkrete hændelsesforløb ofte er det, der afgør sagen.

LOV	Forsikringsaftaleloven § 39, stk. 1	
PRAKSIS	Ankenævnet for Forsikring · Fastlæggelse af handelsværdi ved totaltab af båd købt i udlandet	21.01.2026
	Ankenævnet for Forsikring · Tvist om dækning af masteskade efter uvejr: Akut hændelse eller slid og ælde?	17.12.2025
	Ankenævnet for Forsikring · Afslag på kaskodækning af 40 år gammelt rullesystem til båd grundet slid og ælde	17.12.2025
	Ankenævnet for Forsikring · Afslag på dækning af kaskoskade på husbåd grundet manglende sødygtighed og utætheder som objektiv dækningsbetingelse	05.11.2025
	Ankenævnet for Forsikring · Bådforsikring: Tvist om dækning efter kollision med ukendt genstand – Gammel skade versus ny skade	24.09.2025
	Ankenævnet for Forsikring · Tvist om selvrisiko efter grundstødning i sejlrende: Bådejers krav mod forsikringsselskab afvist	06.08.2025

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Forsikringsaftaleloven § 6	Forsikringsaftaleloven § 24
Forsikringsaftaleloven § 37	Forsikringsaftaleloven § 39
Forsikringsaftaleloven § 51	

MATERIALE Citerede afgørelser

8 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS	1
08.04.2021 Højesterets afgørelse om lovvalg og værneting i sag om tysk kaskoforsikring af lystbåd	bs-588-2020-hjr
SØ- OG HANDELSRET TEN · SPECIALRET	1

13.05.2026 IWC(C)-krigsklausul dækkede ikke landtransport: Ecolog tabte forsikringskrav om strandede FN-fødevarercontainere efter Niger-kup BS-52466/2024-SHR

ANKENÆVNET FOR FORSIKRING · NÆVN / KLAGEINSTANS

6

21.01.2026	Fastlæggelse af handelsværdi ved totaltab af båd købt i udlandet	104636
17.12.2025	Twist om dækning af masteskade efter uvej: Akut hændelse eller slid og ælde?	103088
17.12.2025	Afslag på kaskodækning af 40 år gammelt rullesystem til båd grundet slid og ælde	104490
05.11.2025	Afslag på dækning af kaskoskade på husbåd grundet manglende sødygtighed og utætheder som objektiv dækningsbetingelse	103357
24.09.2025	Bådforsikring: Twist om dækning efter kollision med ukendt genstand – Gammel skade versus ny skade	103599
06.08.2025	Twist om selvrisko efter grundstødning i sejlrende: Bådejers krav mod forsikringsselskab afvist	103310